

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

גליון 6 |

פרשת וירא תשפ"א

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

לגלות האהבה

והאלקים נסה את אברהם, והקשה על זה הרמב"ן איך שייך שינסה ה' יתברך את האדם, וכי אינו יודע ה' יתברך אם יעשה אם לאו, ותירץ: הנסיון אינו בשביל המנסה אלא בשביל המנסה. פירוש הרמב"ן הנ"ל, דהנה למשל אהבת האב על הבן גדולה מאוד וגם על כל פשע תכסה אהבה, אך כשהבן הוא חכם ורוצה לפשפש במעשיו אז האהבה גדולה יותר. וזה שייך באדם, אבל בה' יתברך לא שייך לומר יותר רק שהאהבה נתגלה ביותר. וזהו פירוש הפסוק והאלקים נסה את אברהם, פירוש שהנסיון הוא בשביל אברהם שנקרא אהבה, כי "אברהם" הוא אבר מה, אב"ר הוא לשון התקשרות וגם לשון אגפים, ומ"ה הוא לשון התפארות, כידוע שהעוף פורח בשביל שיסוד הרוח גובר בו.

(בית אהרן, א)

עצה לחיים

אמונה בשבת

אם יהודי שומר שבת כהלכתו ועוסק ביום זה בתורה ובתפילה אלא שאין לו תענוג שבת ואין לו את השמחה, הרי אם הוא מאמין לכל הפחות שיש תענוג בשבת ורק הוא לא זכה להשיג זאת, אז אפשרי הדבר שהצדיקים יעשו לו טובה, זיי קענען איהם דערליינגען א תענוג אין עולם העליון (- הם יכולים להמשיך לו תענוג בעולם העליון).

(תורת אבות)

מסכת חיים

תולדות חייו (1)

בשכנות מוכר החלב

כחמשך לנכתב בגליון הקודם, יצויין כי ישנן גירסאות נוספות לסיפור הדברים שאירע עם בעל הבית הפשוט, שזכה לפרנס את רבינו בשנות עניותו, זכות אשר עמדה לו לאחר פטירתו בעמדו לפני בית דין של מעלה. קשה לעמוד על כל ההבדלים השונים והדקים בין כל הגירסאות. על כן תובא להלן הגירסא כפי שהובאה ב'שמע שלמה החדש' בשם ספרי 'מאורות הגדולים' וכתבי ר' יאשע שו"ב:

בתקופה מסוימת לפני שהתגלה, היה רבינו דר עם אשתו ובניו בשכנותו של מוכר חלב, אשר חקר את כל החלב מפרות הפריץ. מהן נתעשר ועלה בסולם הממון, ויחד עם התעשרותו סר מדרך הישר.

רבינו היה עני מרוד, וישב כל היום בבית הכנסת בטליתו ובתפיליו על התורה ועל העבודה. פעם בישלו בבית החוכר תבשילי בשר, וכשהריחו ילדיו של רבינו ריח זה, התעלפו מרעב. נעשה מכך רעש גדול בבית החוכר, והכל נאספו כדי לטכס עצה, כדת מה לעשות כדי להציל את הילדים. אמר החוכר: אלך לבית הכנסת כדי לראות מה מעשי אביהם. אם צדיק הוא ויושב ולומד, אחרישי. אם לאו, אכה אותו מכות נאמנות. הרי עוכר שארו הוא! אינו מרחם על אשתו ועל יוצאי חלציו!

רץ החוכר לשם, והנה, מצא את רבינו נשען על ידו השמאלית ואינו עושה מאומה. אמר לו רבינו: אם ברצונך להכותני- הכה! החוכר נבהל מגלוי רוח הקודש שראה, ומני אז נתן לאשת רבינו בכל שבוע מטבע כסף לפרנסתה, כדי לחם צר ומים לחץ. בהמשך נעשה רבינו מלמד.

מעשי "שלמה בן יוטא"

ברבות הימים, חלה חוכר החלב ומת ממחלתו בערב שבת קודש. ביקש רבינו שיודיעוהו זמן הלוויה, וכשתמו את הגולל נעץ ענף עץ בקבר, הלך לביתו והכין את עצמו לקבלת שבת-קודש. בליל שבת ישב אצל השולחן, ופניו להבים. תמך ראשו בידיו מספר שעות, ולא טעם מאומה מן המאכלים. פתאום התנער ממחשבותיו, וצוה לתת לפניו ממאכלי השבת. היה הדבר לפלא בעיני היושבים, ואחד ממקורבי רבינו נכנס לשאול על כך את רבינו בשחרית.

ענה לו: לא אכחד ממך, כשנעצתי את המטה בקברו של החוכר לא יכלו המלאך דומה ומלאכי החבלה האחרים לגעת בו, ונעשה רעש גדול בשמים. אמרו המלאכים זה לזה - "זהו מעשה שלמה בן יוטא, מחמת שהנפטר פרנס את אשתו ובניו. נקרא לו לדין על כך!" טענתי בבית דין של מעלה, שעשייתי זאת כי הציל את נפש אשתי ובני, והמקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא. אמרו לי: האם זהו תירוץ על עבירות חמורות, כריתות ומיתות בית דין?

עניתי: הלא כתוב "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא".

ואם נמצא צדיק בזה, האם לא תתקבל דעתי על דיני עולם הבא? אדרבא, יראו מלאכים שצדיקים הם למעלה מהם, ויש להם דעה לבטל הדינים. קבלו הבית דין את טענותי ופטרו אותו מעונש.

שני "כי"

עוד מוסיף לספר שם על תקופה זו עת ישב כל היום בבית המדרש על התורה ועל העבודה, ללא שום מקור תמיכה. "אחד מבאי בית המדרש התבונן בכל הליכותיו, ותמה: "מהיכן מפרנס אברך זה את אשתו וילדיו?" משראה את רבינו קובע את משכנו בבית המדרש, ניגש האיש ושאלו: "מהיכן אתה חי? ומנין לך מזון ומחיה לבני ביתך?"

השיבו רבינו: "יש לי שתי קיאי". חשב השואל שיש לרבינו בביתו שתי פרות חולבות (קיאי- פרה בלשון אידיש) ומהן הוא מתקיים. כיוון שכך התענין לדעת היכן מתגורר רבינו, כדי לשלוח אליו לקוחות ולהרבות פרנסתו. כשהגיע לבית רבינו, פנה לרבינית ובקש ממנה לקנות חלב. ענתה לו: "מאין לי חלב? האם יש לי פרה חולבת?" הגיע האיש לרבינו בטענות ובטרוניות "למה רמיתני..."

ענהו רבינו: חלילה לי מלשקר, באמת כל חיותי היא משני "כיי". האחד, "כי בו ישמח לבנו", והשני- "כי בשם קדשו בטחוני".

על סיפור זה הוסיף תלמידו הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויץ זי"ע ואמר: אנו איננו יכולים להשיג דרגה כזו. אכן יש לנו 'שני כי' אחרים שמהם כל חיותנו: "חסדי ה' כי לא תמנו, כי לא כלו רחמינו". ובנוסח אחר שאמר על זה הרה"ק מקאוולא זי"ע בהאי לישנא: "די צווי קיאי איז פאר אינו צו פעט, מיר האבן אנדערע צווי קיאי וכו'" (שתי הפרות הללו שמנות מידי עבורנו, ולנו יש שני כי אחרים וכו').

הרה"ק ר' ישכר דוב מבעלזא זי"ע (יום ההילולא כ"ב במרחשוון) ראה מדור 'זרעו בחיים'

סיפור בחיים חיותו

על נפלאותיו בחיים חיותו, ועל ציונו הקדוש ש"כשעומדים על הציון זה כמו בחיים חיותו" (הרה"ק רבי אשר מסטאלין זי"ע"א)

העילוי המופלג שזרק מבית המדרש

צריך למעט יישוב הדעת בטרם מוציא אתה את תפילתך הקולנית?!! גם הלה קיבל את "האמת" ממי שאמרה. וכך המשיך העילוי המופלג לעבור מאברך לאברך, עד שלהט התפילה בהיכל הקארליני דעך והלך.

תחילה לא קלטו את היקפי ההרס, כל אחד לעצמו סבור היה, כי רק ענין פרטי הוא לו. כעת משנועדו יחדיו, וחברו פרט לפרט, הלכה והתחזרה התמונה, צריך לסלק את המפריע. אבל בד בבד הושחרה התחושה, הרי הבחור הלה הינו חביבו ומקורבו של הרבי. ברם - כתלמידים וחסידים הגונים, הדבקים ללא חת במשנת רבם, קבעו ביניהם, כי התפילה היוקדת עומדת בראש מעיינם, והיא חזרת כמקדם. ואם ישוב העילוי לבלבלם, שוב לא יתייחסו אליו. ולא זו בלבד, אלא מקומו ימצא במהרה מחוץ לבית המדרש לשם יורקוהו - גם במחיר של גילוי רוגז מצד הרבי, על צעד נועז זה.

ואכן כדבריהם עשו, ולמחרת בעת שחזרה התפילה הנלהבת בקול רם, כאשר העילוי אך החל בנסיון להעירם, תפסוהו וזרקוהו אל מחוץ לבית המדרש, והמשיכו להתפלל בהתלהבות ובקול רם.

לאחר התפילה, כשהם רועדים מהפסק אותו צפויים לקבל מהרבי, הופתעו לגלות את רבינו פונה אליהם בפנים שוקקות: "טוב עשיתם שזרקתם אותי", הוסיף: "תפילתכם לא מצאה חן בעיני השטן, שטען ואמר: כל תפילתם בהתלהבות הוא רק בגלל המורא והפחד שיש לכם ממני וכדי למצוא חן בעיני, לכן בא השטן בכבודו ובעצמו שהתלבש בדמותו של בחור זה, לנסותכם ולהוכיח כי אך מחמת הפחד ממני הינכם מתפללים. במעשיכם היום ששבתם להתפלל כראוי ובהתלהבות, הוכחתם את צדקותכם, וביטלתם את הקטרוג. אשריכם".

מעשה זה סיפר הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע, וחתנו הרה"ק רבי פאניעלע מאוסטיליה זי"ע הוא אשר העתיקה משמו ומסרה לזקני חסידי קארלין.

זה זמן רב שהם מוגיעים את מוחם - מנסים להצית את מיתרי הזיכרון שהומעמו - לשים את היד על הנקודה, להצביע עליה, וכמובן להביא לפתרונה.

היו אלו בני החבריא קדישא. תלמידיו וחסידיו של רבינו הקדוש רבי שלמה מקארלין זי"ע.

בתקופה האחרונה הם חשים כי מתחת לפני האדמה, ובעצם הרבה מעליה, מתחולל רפיון גדול ביסוד המרכזי שבמרומי פסגת העבודה עליה משקיע רבם כוחות כה עצומים, הלא היא התפילה הנלהבת בקול ובכוונה, עליה הכריז כידוע "יאני תפילה".

כעת, כאשר ישבו מכוונסים יחד, הבזיק בהם הברק, ההבזק היה מורכב מאור וחושך ששימשו בערבוביה מלווה בתחושות הלם, חלחלה ורתיעה גם יחד שהוסיפו תעוקה על התחבטות האיומה.

הכל החל באותו יום בו הוא הופיע, ה'בחור העילוי'. איש לא הכירוהו, אולם דווקא הרבי הקדוש החל לקרבו ולחבבו מאד. אט אט החל להתערות בין קהל החסידים, מדי פעם אף נשא ונתן עמהם בפלפולא דאורייתא או אז נקל היה להבין את סיבת קרבתו הגדולה לרבם. הבחור העילוי התגלה כגאון עצום ומופלג, כשהם הרגישו לעומתו כנונסים לפני הענק.

אחרי יכוח תורני קצר עם העילוי, היה חסיד מהעבר השני קולט את נחיתותו כלפיו, והוא, כמו השתדל בכל כוחו להראותם ולהוכיחם את אפסיות הבנתם והשגתם בדברי חז"ל. ואז, מבלי משימם ותיאום, החלה להתפתח תופעה נוספת עם העילוי. יום אחד באמצע התפילה ניגש לאחד המתפללים, הסיט מעט את טליתו, ואמר לו: "מה לך כי תצעק בתפילה בשעה שעדיין לא למדת כהוגן".

הלה, שידע על גדולתו וחשיבותו, לקח את ההערה לתשומת לב, ואכן פסק מתפילתו בקול רם. למחרת ניגש לאברך נוסף שהתלהט בתפילתו, ואף לו העיר בנוסח אחר: "לכאורה כל הכוונות כבר שגורות במוחק, ואינך

זרנו בחיים

מדור זכרון לצאצאי רבינו זי"ע

בעלזא (זוועהיל - ד')

בגליונות הקודמים עסקנו בשושלת בית זוועהיל הסתעפות יוצאי חלציו של הרה"ק רבי יחיאל מיכל מזוועהיל (חתן הרה"ק רבי ישראל חיים מלודמיר חתן רבינו הקדוש מקארלין). לכבוד ההילולא קדישא של הרה"ק ר' ישכר דוב מבעלזא זי"ע אשר יחול בשבוע הקרוב ביום כ"ב מרחשוון וכן בנו הרה"ק ר' מרדכי מבילגורייא זי"ע שיחול בכ"ה מרחשוון, נעלה במאמר זה את ייחוסם לרבינו הקדוש דרך הרה"ק רבי מרדכי ב"ר יחיאל מיכל מזוועהיל, תולדותיהם אחריהם ומעט מזכרונם הטהור. אי"ה עוד נשוב בהמשך להשלים ולשרטט את שאר חלקי הענף של הרה"ק רבי יחיאל מיכל מזוועהיל שבהם החלנו בפרקים הקודמים.

לא נתימר להציג ביריעה צרה זו אפילו נקודות ציון אחדות ממסכת חייו הנאדרים של כ"ק מהרי"ד זי"ע אשר שבחו מי יפאר, ותהילתו מי יספר. ועל כן נתעכב בשורות שלפנינו רק על צעם השידוך עם בית רבינו הקדוש מקארלין זי"ע.

כאמור, בנו של הרה"ק רי"מ מזוועהיל, ממשיך שושילתא קדישא דזוועהיל, היה הרה"ק רבי מרדכי (הראשון).

אחת משמונת (לכאורה) צאצאי רבי מרדכי, היתה הרבנית הצדקנית **מרת פריידא ע"ה**, אשת הרה"ק רבי אברהם פטשעניק מברענא זי"ע. (עליהם יורחב בעז"ה בהמשך באחד הפרקים הבאים).

שלשה בנים וארבע בנות נולדו להם (וגם עליהם עוד יפורט בעז"ה). הבכירה שבבנותיה היא - **הרבנית מרת חיה דבורה ע"ה**, אשת כ"ק מהרי"ד זי"ע בזיווג שני. נולדה לערך בשנת תרכ"ח לפ"ק, והחתונה התקיימה בשנת תרמ"ו בעיר לוביטש.

אשת נעוריו חיווג ראשון של המהרי"ד הייתה הרבנית באשא רוחמה ע"ה, בת הרה"ק רבי ישעי' זושא בהרה"ק רבי אהרן מטשערנאביל זי"ע. ממנה נולדו: בנו ממשיכו הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זי"ע (שנקרא ע"ש זקינו מרן הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין), ובתו מרת חנה רחל ע"ה אשת הרה"ק רבי פנחס מאוסטיליא הי"ד זי"ע. אחרי שהתאלמן מאשתו זאת, באו לפני אביו הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע הצעות שידוכין הרבה מחצרות חשובות ונכבדות, אלא שסירב לכל ההצעות הללו, עד שהגיעה הצעה זו של נכדת גיסו רבי יוסף מברענא, ואז נענה תיכף ב"ה". כששאלוהו מקורביו: "מדוע דווקא להצעה זו חנפו כל כך להסכים", השיב להם: "**עוד בטרם נולדה, כבר גילו לי מן השמים כי עומדת היא להינשא לבני**" (ואין קוצר היריעה מאפשרת לגלול את הסיפור שאירע בלידתה).

אודות שידוך זה סיפר הרה"ק רבי שלומיקה מזוועהיל זי"ע, כדברים הללו: כשהציע רבי אברהם שמואל לבתו הרבנית חיה דבורה ע"ה את הצעת השידוך, סירבה בתחילה להסכים, מחמת היותה כבת י"ח בלבד, ואילו מרן המהרי"ד היה אז אלמן כבן ל"ד, אב לשני ילדים, אלא שהיא נאותה להסכים לשכנועי הוריה.

ביום חופתה, כשנכנסה הכלה אל אבי אמה הרה"ק רבי מרדכי מזוועהיל זצ"ל, כדי להתברך מפי קדשו, עצם את עיניו לזמן ממושך, ואחר כך ברכה שעה ארוכה, וסיים בהבטחה: "מבטיח אני לך, ששושלת בעלזא תימשך מיוצאי חלצידך" (- למהרי"ד מבעלזא היו מספר בנים והמהרי"ד לא היה הבכור שבהם), וכפי שאכן מתקיים גם בימינו.

בליל שב"ק - כ"ב חשוון תרפ"ז כבה המאור הגדול ונטמן

אצל קברי אבותיו בבעלזא.

צאצאיו בגליון הבא אם

ירצה ה'.

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

מי שיש

לו שביב

של מידע או

השערה, נא להשאיר

הודעה ב'קו לודמיר': - - 02-

111-22-30, שלוחה 9.

כמו כן, נשמח לשמוע הערות והארות לגבי העלון, בקו לודמיר.

חדש - מענה אנושי בכל ענייני העלון והקו, בשלוחה 8.

כהמשך לחשיפת חלקי המצבה שנמצאו

בעיר לודמיר, עליה דווח בגליון מס' 4. כעת

עם תחילת ניקוי החלקים ונסיון הרכבתם מחדש.

מתגלה כי אין המדובר בחלקים ממצבה אחת ובודדת.

כי אם בשני מצבות שונות או אפילו יותר. מלאכת ההרכבה

קשה וכבידה, וכאשר חפץ השם יצליח דרכנו נוכל בעזרתו

יתברך גם לזהות לנכון ולגלות את הנסתרים וזהות הנטמנים

על אדמת קודש אשר רבינו הקדוש איווה למושב לו.

אנו מביאים שוב את התמונה עם הדגשה על כל האותיות.

חדש! קו לודמיר

קו מיוחד למשנתו ותורתו וספורי נפלאות

מהרב הקדוש רבי שלמה מקארלין זי"ע

02-30-111-22

אדיש / עברית

קיים גם מענה אנושי בכל ענייני העלון

רוצה לקבל את העלון במייל?

שלח הודעה ל-

A023011122@gmail.com

הנדיב החפץ בעילום שמו

מעיר לונדון יצ"ו

לזכותו ולזכות משפחתו,

ושיצילת בכל מעשיו

לזכות עידן ישראל בן טרוז אסתר

איריס בת סוליקה

וכל יוצאי חלציהם וכל הנלווים אליהם

להצלחתם, ברוב נחת ושלווה